

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

*Chrystus Wodzem, Chrystus Królem,
Chrystus, Chrystus, Władcą nam!*

Zmarła Wanda Półtawska – „siostra św. Jana Pawła II”

JUSTYNA TYRKA

25 października w Krakowie zmarła Wanda Półtawska – harcerka, więźniarka Ravensbruck, lekarka, profesor nadzwyczajny PAT, dama Orderu Orła Białego, a także bliska przyjaciółka św. Jana Pawła II

Wanda Półtawska urodziła się 2 listopada 1921 r. w Lublinie. Podczas II wojny światowej była harcerką, brała udział w walce konspiracyjnej i została aresztowana przez Gestapo. Torturowano ją i przesłuchiowano, a następnie została przewieziona do Ravensbrück z zaocznym wyrokiem śmierci. W obozie była poddawana okrutnym eksperymentom pseudomedycznym. Została uwolniona na początku maja 1945 r.

W 1951 r. ukończyła medycynę na Uniwersytecie Jagiellońskim, uzysku-

jąc specjalizację i doktorat z psychiatrii. W latach 50. podczas spowiedzi w Kościele Mariackim poznała ks. Karola Wojtyłę. Był to czas, gdy po doświadczeniach obozu szukała drogi duchowej. Ks. Wojtyła stał się jej przyjacielem i przewodnikiem duchowym, nazywał ją nawet swoją „siostrą”.

Po studiach Wanda Półtawska pracowała w szpitalu psychiatrycznym w Kobierzynie oraz w Poradni Małżeńskiej, wykładała medycynę pastoralną na Wydziale Teologicznym, i założyła Instytut Teologii Rodziny.

Gdy w 1962 r. wykryto u niej złośliwy nowotwór, bp Karol Wojtyła napisał list do Ojca Pio, prosząc go o modlitwę za przyjaciółkę. 21 listopada przed operacją chirurgiczną Wanda Półtawska nagle wyzdrowiała.

Po wyborze na stolicę Piotrową w 1978 r. św. Jan Paweł II napisał w liście do niej: „Szukając odpowiedzi na pytanie o «zasadę» (podstawę) dalszych kontaktów, należy ją po prostu sformułować tak: byłaś i nadal pozostajesz moim «ekspertem» osobistym od dziedziny *Humanae vitae*”. Uznaje się, że jako przyjaciółka, miała realny wpływ na papieża i знаła tajemnice jego pontyfikatu. Wanda Półtawska była jedną z niewielu osób, które dopuszczano do Ojca Świętego po zamachu z 13 maja 1981 r. Czuwała także przy nim w dniu jego śmierci 2 kwietnia 2005 r.

Była znaną działaczką pro-life i obrończynią życia. – Człowiek nie dlatego żyje, że się urodził, tylko dlatego się rodzi, że żyje – mówiła w jednym z wywiadów. – Macie i musicie planować świętość, działanie, ale nie życie, bo nie macie władzy, żeby dać życie. Każde dziecko jest bowiem dziełem Boga, a nie człowieka – podkreślała.

Zmarła 25 października, niedługo przed swoimi 102. urodzinami. ■

Wanda Półtawska, fot. PAP Paweł Kula

Peregrynacja Krzyża w naszej Parafii

Ks. PROBOSZCZ WŁADYSŁAW SALAWA

10 września w naszej Parafii przeżywaliśmy odpust ku czci Podwyższenia Krzyża Świętego. Uświadomiliśmy sobie, że krzyż jest znakiem naszej wiary, wyrazem największej miłości i drogą prowadzącą do zbawienia. Po uroczystości odpustowej, w ramach bezpośredniego już przygotowania naszej Wspólnoty do Wielkiego Jubileuszu 700-lecia erygowania Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku, który będzie miał miejsce w 2025 roku, rozpoczęła się Peregrynacja Krzyża Świętego po naszych domach.

Pan Jezus w Ewangelii powiedział: „do każdego, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed Moim Ojcem, który jest w niebie, lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed Moim Ojcem, który jest w niebie”.

Krzyż, który został poświęcony w czasie wizytacji kanonicznej, przez Księdza Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego, jest dokładną kopią krzyża wykonaną przez tego samego artystę rzeźbiarza, który św. Jan Paweł II trzymał w swoich dłoniach, tulił do serca i całował w ostatni Wielki Piątek swojego życia.

Krzyż, który wówczas trzymał Ojciec Święty, wyrzeźbił w 1997 roku Stanisław Trafalski, rzeźbiarz ze Stefkowej na Podkarpaciu. Podarował go swojej żonie Janinie, która była przykuta do wózka inwalidzkiego. Do wypadku żony pana Stanisława doszło 8 marca 1990 roku. Pani Janina miała wtedy 29 lat. Chciała umyć okno. W czasie mycia nagle straciła równowagę i spadła w dół. Uszkodziła sobie kręgosłup. Po wypadku trafiła do szpitala. Jedna operacja, potem druga. Niestety, straciła na zawsze sprawność nóg. Rozpoczął się dla niej bardzo trudny czas. Czas cierpienia, czas pytań i buntu, oraz modlitwy. Przez trzy lata krzyż wisiał nad łóż-

kiem pani Janiny. Przemodliła przed nim wiele godzin.

Gdy latem 2000 roku do Watykanu miała się udać pielgrzymka mieszkańców gminy Olszanica, zwrócono się do pana Stanisława o rzeźbę dla Ojca Świętego. Nie miał nic odpowiedniego, a czasu było za mało, by wyrzeźbić godny dar. Wtedy pani Janina zaproponowała, by zdjąć krzyż z jej ściany. Mąż, po namyśle zgodził się. Zdjął krzyż, oboje ucałowali go na pożegnanie, a ówczesny wójt gminy Olszanicy, który stał na czele delegacji, zabrał go do Rzymu i wręczył papieżowi podczas audiencji.

Jakiś czas później, pan Stanisław zastanawiał się, gdzie może być „ich” krzyż. Żona była przekonana, że albo trafił do magazynu, albo zawieruszył się wśród tysięcy innych darów dla papieża. Krzyż jednak się nie zawieruszył. Jan Paweł II podarował go ks. Mieczysławowi Mokrzyckiemu, swojemu osobistemu sekretarzowi.

Nastał Wielki Piątek 2005 roku. Papież ze względu na stan zdrowia nie mógł osobiście odprawić drogi krzyżowej w rzymskim Koloseum. W jego prywatnej kaplicy został umieszczony telebim. Ojciec Święty z najbliższymi współpracownikami uczestniczył w nabożeństwie transmitowanym przez Telewizję Watykańską.

W pewnym momencie papież gestem wyraził życzenie, aby podano mu krzyż. Było to w momencie, gdy procesja w Koloseum dotarła do XIV stacji. Ks. Mokrzycki pobiegł do swego pokoju, zdjął ze ściany krzyż wykonany przez Stanisława Trafalskiego i przyniósł papieżowi. Kiedy papież dostał krucyfiks, „przez jakiś czas patrzył na niego i rozmawiał z Chrystusem”. „Potem, przycisnął go sobie do serca i do twarzy”.

Krzyż rozpoznał w telewizyjnej migawce syn państwa Trafalskich, Sebastian. Pani Janina i pan Stanisław byli wówczas w kościele. Po powrocie, zaintrygowani opowiadaniem syna, obejrzelili tę scenę w wieczornych wiadomościach.

Pan Stanisław nie miał wątpliwości, że to „jego” krzyż. Mówił, że swoje dzieło zawsze się pozna. Ta scena była dla niego niesamowitym przeżyciem. Ojciec Święty trzymał krzyż, a ten chwiał się w jego rękach. Widać było, że papież jest słaby. Prawie trzymał się tego krzyża. Później krzyż powrócił na swoje miejsce na ścianie mieszkania papieskiego sekretarza.

Kiedy dwa lata później ks. Mokrzycki opuszczał Watykan, zabrał – jak mówił – „tę cenną relikwię”. Zanim udał się do Lwowa, dokąd jechał jako nowo nominowany biskup tamtejszej

archidiecezji, przekazał krzyż swojej mamie Bronisławie. Ona zaś na prośbę ks. proboszcza przekazała go do kościoła w swojej rodzinnej parafii, mówiąc: „Niech ten krzyż idzie, niech się ludzie modlą”. Rzeczywiście od tamtej pory ta cenna relikwia zaczęła wędrować. Krzyż adorowali wierni w wielu parafiach całej Polski, klerycy w seminariach i zakonnicy w klasztorach. Gościł też za granicą, m.in. w krajach skandynawskich i na Ukrainie. Na stałe jednak pozostaje w parafii w Kraczkowej.

Papieski fotograf, Arturo Mari, zapytany o swoją najważniejszą fotografię, nie miał wątpliwości – to ta z Wielkiego Piątku 2005 roku, z krzy-

żem. „Na niej, jak myślę, jest całe Jego (Jana Pawła II – przyp. red.) życie. Całe Jego oddanie Chrystusowi cierpiącemu” – stwierdził fotograf.

Drodzy Siostry i Bracia. Pan Jezus chce odwiedzić nasze domy, pragnie w swoim cudownym wizerunku Krzyża przybyć do Waszych rodzin, spotkać się z Wami w gronie rodzinnym, pragnie dotknąć Was swoją miłosierną łaską. Zechciejcie przyjąć Go do siebie, otwórzcie drzwi swoich domów i serc. Zawierzcie Mu swoje troski i radości, nadzieje i obawy.

Czas Peregrynacji, to doskonała okazja, aby stanąć na Golgocie i uświadomić sobie, że na tym miejscu dokonała się tajemnica naszego odkupienia.

Będzie to okazja, aby spoglądać na Ukrzyżowanego i kontemplować największą miłość świata, usłyszeć Jego ostatnie słowa: „Ojcze przebacz im bo nie widzą co czynią”. „Niewiasto, oto syn twój, oto Matka twoja”. „Pragnę”. „Ojcze w ręce Twoje powierzam Ducha Mojego”. „Wykonało się”.

A wszystko po to, aby uświadomić sobie, za jaką cenę zostaliśmy odkupieni i że nie ma większej miłości nad tę, gdy ktoś swe życie oddaje za przyjaciół.

„Zbawienie przyszło przez krzyż, ogromna to tajemnica. Każde cierpienie ma sens, prowadzi do pełni życia. Jeżeli chcesz Mnie naśladować, to weź swój krzyż na każdy dzień. I chodź ze Mną zbawiać świat, kolejny już wiek”. ■

Chrystus Król

DAWID GRZESZKOWICZ

W ostatnią niedzielę roku liturgicznego Kościół obchodzi uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. Uroczystość została ustanowiona w liturgii Kościoła katolickiego przez papieża Piusa XI 11 grudnia 1925.

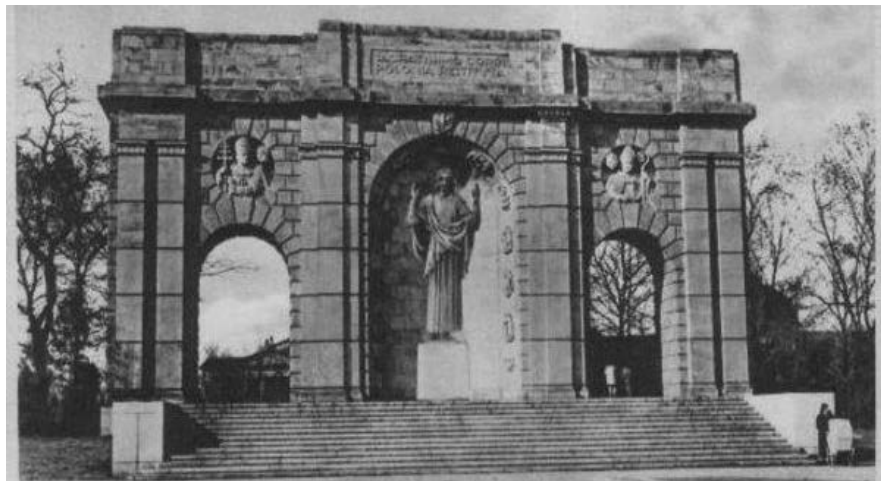
Uroczystość obchodzimy na zakończenie roku liturgicznego, aby podkreślić, że w Jezusie Chryście znajduje się początek i chwalebny koniec wszystkiego, co rodzaj ludzki w porządku nadprzyrodzonym i przyrodzonym posiada i czego się spodziewa. Uroczystość ta ma za zadanie na nowo

uświadomić nam, że Jezus Chrystus jest Królem całego stworzenia – wszechświata. Jego panowanie i władza nie wynikają z jakichś podbojowych dokonań czy wybrania, tak jak to ma miejsce w królewskich dynastiach. Jezus nigdy też nie musiał walczyć, by utrzymać Swoją królew-

ską godność. Jest Królem, gdyż jest Bogiem-Człowiekiem, Stworzycielem i Odkupicielem. Z tego właśnie tytułu ma absolutną władzę. Jego władza różni się od tej, jaką piastowały koronowane głowy na przestrzeni wieków. Chrystus przede wszystkim przyszedł po to, aby służyć. Każdego dnia aż po kres czasów ponawia Swoją zbawczą ofiarę za grzechy świata, przychodząc do każdego człowiekowi z pomocą w Sakramentach.

Święto Chrystusa Króla od samego początku było uroczyszcem obchodzone w Polsce. W 1927 r. powstał w Poznaniu komitet budowy pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa, który miał być także monumentem wdzięczności za odzyskaną niepodległość. Pomnik ten uroczyszcem odsłonięto 30 października 1932, w święto Chrystusa Króla. W uroczyszcach wzięli udział liczni poznaniancy pod przewodnictwem kardynała Augusta Hlonda. Pomnik zburzyli Niemcy zaraz po wejściu do miasta w 1939 r., wysadzając go w powietrze. A figurę Chrystusa przetopiono na kule armatnie. Szczątki dwóch błogosławiących palców Jezusa, ocalone przez polskich robotników, są do dziś przechowywane w poznańskim Muzeum Archidiecezjalnym.

Od kilku lat trwają starania o postawienie go ponownie w godnym miejscu stolicy Wielkopolski. ■

Pomnik Najświętszego Serca Jezusowego w Poznaniu przed zburzeniem, domena publiczna

5 lat Bractwa Szkaplerza św. Michała Archanioła przy naszej parafii

WŁADYSŁAW KRZYSZTOF

Wrzesień to miesiąc poświęcony Aniołom Stróżom, a w dniu 29 września obchodzimy święto świętych Archaniołów Michała, Rafała i Gabriela.

W tym roku był to wyjątkowy miesiąc dla działającej przy naszej parafii wspólnoty Bractwa Szkaplerznego Świętego Michała Archanioła, która to obchodziła swój mały jubileusz. We wrześniu minęło 5 lat od powstania wspólnoty oraz rozpoczęcia nabożeństw uwielbienia Boga ze św. Michałem Archaniołem i chórami Aniołów. Każda osoba z naszej parafii, która przyjęła szkaplerz św. Michała Archanioła automatycznie przystąpiła do michalickiej rodziny szkaplerznej.

„O, jak szczęśliwy człowiek, co za życia swego czci i pomocy wzywa Michała Świętego. Zapewnioną ma pomoc we wszelkiej potrzebie; Po śmierci zapewniony tron u Boga w niebie” (Godzinki do św. Michała Archanioła).

Historia kultu św. Michała Archanioła przy naszej parafii zaczęła się od peregrynacji kopii figury św. Michała Archanioła, która odbyła się w dniach

od 14 do 16 sierpnia 2018 r. Czas ten wzbudził w wiernych pragnienie wzrostu duchowego i powierzania się pod opiekę wodza zastępów niebieskich, co zaowocowało przyjęciem przez wiele osób szkaplerza św. Michała Archanioła.

Po konsultacji z księdzem proboszczem Władysławem Salawą, na prośbę rycerzy św. Michała Archanioła, rozpoczęto comiesięczne nabożeństwa do św. Michała Archanioła zwane potocznie Koronką Anielską. Pierwsze takie nabożeństwo miało miejsce w święto Świętych Archaniołów 29.09.2018 r. Od tamtego czasu w każdy trzeci czwartek miesiąca, (za wyjątkiem wakacji), po Mszy św. wieczornej odbywa się wystawienie Najświętszego Sakramentu i uwielbienie Boga ze św. Michałem Archaniołem i chórami aniołów.

Z czasem w wiernych biorących udział w tych nabożeństwach zrodziło się pragnienie, aby św. Michał Archanioł na stałe zamieszkał w naszym kościele czego finałowym aktem było zakupienie kopii figury Archanioła z Gargano i uroczyste jej poświęcenie przez egzorcystę ks. Mariana Polaka

w dniu 04 października 2020 r. Od tego dnia oddajemy cześć Bogu w znaku figury umieszczonej w prezbiterium naszego kościoła.

Od października 2021 przy istniejącym bractwie szkaplerznym zawiązała się diakonia muzyczna, która swoim śpiewem upiększa modlitwę Kościoła w czasie trzecieczwartkowych nabożeństw.

Michał, jako najważniejszy spośród aniołów, obdarzony jest przez Boga szczególnym zaufaniem. Jest uważany za anioła sprawiedliwości i sądu, łaski i zmiłowania. Jego imię znaczy „Któż jak Bóg”. Bł. Bronisław Markiewicz, założyciel zgromadzenia zakonnego księży michalitów, uważał za Ojcami Kościoła, że św. Michał po Matce Bożej odbiera największą cześć w niebie. I pewnie tak jest, skoro w Apokalipsie św. Jana Archanioł pojawia się na niebie i walczy z szatanem.

Informacje jak i gdzie przyjąć szkaplerz św. Michała Archanioła uzyskać można u rycerzy św. Michała działających w naszej parafii. Więcej informacji o szkaplerzu znaleźć można na stronie internetowej księży michalitów <https://michalici.pl/patron>. ■

Listopad to wyjątkowy miesiąc, gdy odwiedzamy groby swoich bliskich, myślimy o przemijającym czasie, ale także wspominamy tych, którzy odeszli. Niektórzy z nas pytają samych siebie, ile wiedzą o swoich jawornickich korzeniach, o przodkach, którzy wiele lat temu tutaj żyli?

Bardziej dociekliwi po odnalezieniu przodka mogą w tabeli z prawej strony kliknąć przycisk „SKAN”, zapamiętując rok i numer akt. Po kliknięciu numeru jednostki (3500) z prawej strony, znajdziemy listę zasobów. Następnie trzeba kliknąć odpowiedni rok i przeszukując kolejne strony, trafić na odpowiedni numer akt. W skanach

A numerus ser. 9 ^o ad numerum 16 ^{um} inclusive pagina 29 ^a , a numero 17 ^o ad 18 ^{um} pag. 30 ^a												
1899		Nro Domus	Nomen	Religio		Sexus	Legitimi Illegitimi	PARENTES		PATRINI		
Dies et Mensis	Nat. Bap.			Catholica Aut alia	Puer Puella			Thori	PATRIS ac parentum nomen, cognomen et conditio ejus	MATRIS ac parentum nomen, cognomen et conditio	EORUM	
											Nomen et Cognomen	Conditio
Aprilis 3 9 III			Hamislaus	1	1	lg.	Josephus Hlavo Agnes fil. d. uski agr. fil. fm. d. ac Brnmas centii et Catha agr. et Mariam innoc. Soltyz nac Oles	Salachtha Joseph	agr.			
Obit. nunc. Regina Podolana			Bapt. Ladislaus Hajeuski parochus loci					Mariam Soltyz nac Oles	not agr.			
Aprilis 3 9 III			Ladislaus	1	1	lg.	Idem qui supra us. Jassowicki supra	Idem qui supra Idem qui supra	Idem qui supra Idem qui supra			
Obit. nunc. Regina Podolana			Bapt. Ladislaus Hajeuski parochus loci									
Aprilis 17 4 III			Adam	1	1	lg.	Andreas Simbir wicz agr. fil. fm. fil. d. d. d. d. crist. et Boze Kosko	Catherina fil. d. d. d. d. Kosko agr. et d. d. d. d. Hrapch.	Nulli			
Obit. nunc. Regina Podolana			Bapt. d. d. d. d. sa aqua et d. d. d. d.									
Maji 4 5 16			Joseph	1	1	lg.	Joseph Jorma Agnes fil. d. fil. nup. fil. d. d. d. d. d. d. Kawirski d. d. d. d. d. d. mymowa d. d. d. d. d. d.	Agnes fil. d. rebus d. d. d. d. d. d. et Margareta Broch.	Joseph Wilchick	agr.		
Obit. nunc. Regina Podolana			Bapt. d. d. d. d. sa aqua et d. d. d. d.									

Być może w listopadzie niektórzy z nas pochylą się nad historią swoich bliskich. Rodzinne spotkania to okazja, by rozmawiać o tych, którzy odeszli i zachować o nich pamięć dla kolejnych pokoleń. To także dobry moment, by zebrać informacje do pogłębionych poszukiwań genealogicznych i poznać swych przodków sprzed wielu, wielu lat. ■

Historia parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku cz. IV

JUSTYNA TYRKA

W 1743 roku dziedzice Jawornika Waksmanowie wyremontowali kościół w Jaworniku. Prawdopodobnie wtedy została wzniesiona przy nim drewniana wieża. W 1782 r. kościół częściowo spłonął, o czym informował napis, znajdujący się na chórze. Po tym dramatycznym wydarzeniu podjęto renowację świątyni: odbudowano ją i poszerzono. Poświęcenie nowej części kościoła nastąpiło w 1794 r. Autor artykułu w „Pamiętniku Krakowskim” podaje, że w 1866 r. w kościele były trzy ołtarze: główny – Znalezienia i Podwyższenia Krzyża Świętego oraz dwa boczne: Matki Boskiej Szkaplerznej i św. Anny. Należy zatem sądzić, że poprzednie ołtarze: św. Józefa i św. Michała Archanioła spłonęły. W kruchcie po lewej stronie znajdowało się epitafium Marianny

z Bontanich, żony Wincentego Dembińskiego, zmarłej w 1796 r. W 1848 r. dobudowano zakrystię, a w 1863 świątynię oszalowano, pokrywając dach i kopułę sygnaturki gontem. Wnętrze kościoła poddano renowacji w 1870 r., gdy obito je deskami. W tym samym roku odmalowano dwa ołtarze boczne, które wtedy były poświęcone Matce Boskiej Szkaplerznej oraz Sercu Jezusowemu. Zostały one poddane złoceniu w 1881 r. Zatem na przełomie dziejów znów jeden z bocznych ołtarzy zmienił swe wezwanie.

W 1911 r. w drewnianym kościele parafialnym dobudowano babiniec. Dzwonnica została rozebrana w 1913 r. W latach 1913-1916 odmalowano drewniane prezbiterium i wschodnią część nawy oraz dobudowano nową dzwonnice. Zmieniono także dach na

Kościół w Jaworniku z drewnianą wieżą, przedruk fotografii z „Gazety Myślenickiej”

Kościół parafialny z drewnianą wieżą, zburzoną w 1912 r., źródło M. Kornecki, Kościół drewniany w Jaworniku, dziś w Krakowie-Krzestawicach.

starej części kościoła na kwadratową dachówkę, układaną w karo.

Z życia Domowego Kościoła

JUSTYNA TYRKA

Rozpoczęcie roku pracy KD

30 września 2023 r. w parafii Matki Bożej Saletyńskiej w Krakowie miał miejsce Diecezjalny Dzień Skupienia, który stanowił rozpoczęcie nowego roku pracy Domowego Kościoła Archidiecezji Krakowskiej. W jego organizację był włączony rejon XI – Myślenice, do którego należą Kręgi naszej parafii.

Rejonowy Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie

21 października w parafii Świętego Klemensa w Trzemesznie odbył się Rejonowy Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie, w którym wzięły udział małżeństwa z jawornickich Kręgów. To był wyjątkowy moment, ponieważ w tym dniu spotykały się wszystkie wspólnoty Ruchu Światło-Życie:

Obchodom Diecezjalnego Dnia Skupienia towarzyszyły relikwie św. Zelii i Ludwika Martin – świętych małżonków, fot. DK AK

Domowy Kościół, wspólnoty młodzieżowe oraz Dzieci Boże. Zetknięcie z tak wielką różnorodnością pozwala się ubogacać, umacniać i doświadczyć jak wielkim dziełem jest Ruch Światło-Życie, który został założony przez ks. Franciszka Blachnickiego w 1969 roku.

Pielgrzymka parafialna

21 października 2023 roku odbyła się parafialna pielgrzymka do Miejsca Piastowego, Dukli i Dębowca. Leżą one w bliskiej odległości od siebie w województwie podkarpackim. W pielgrzymce brały udział 53 osoby w tym 2 dzieci. O godz. 6.00 wyruszyliśmy spod naszego Kościoła parafialnego, po niespełna 3 godzinach podróży zawitaliśmy do Miejsca Piastowego. Jest to Sanktuarium św. Michała Archanioła i bł. Bronisława Markiewicza. Po dojechaniu na miejsce i wstępnym zapoznaniu się z okolicą i przywitaniu z Ojcem Michalitą, który się nami opiekował, uczestniczyliśmy we Mszy Św. sprawowanej przez księdza Łukasza w naszej intencji. Potem zwiedzaliśmy muzeum przykościelne i wysłuchaliśmy bardzo ciekawej prelekcji o początkach Zgromadzenia Księża Św. Michała Archanioła i jego twórcy bł. Bronisławie Markiewiczu. W 1892 r. Bronisław Markiewicz rozpoczął swoją posługę w Miejscu Piastowym. bł. Bronisław, mimo licznych przeciwności, zdołał zwalczyć

alkoholizm w okolicy, zadbać o dzieci i młodzież – założył zakład dla sierot, wybudował warsztaty i szkołę, która działa do dzisiaj. Obecnie uczy się w niej ponad 1000 dzieci. Był założycielem Zgromadzenia Księża Michalitów, które jako jedyne w świecie rozpowszechnia kult św. Michała Archanioła i wiedzę o aniołach. Obok Ojców Michalitów znajduje się żeński odpowiednik, Siostry Michalitki. Wysłuchaliśmy historii o jej założycielce Słudze Bożej Annie Koworek. Michalitki, oprócz pracy w Polsce, zajmują się dziećmi z domu dziecka i trudną młodzieżą, działają jako misjonarki w Afryce, Ameryce Południowej i na innych kontynentach. Po smacznym obiedzie pojechaliśmy do Dukli, do Sanktuarium św. Jana. Tam wysłuchaliśmy prelekcji o życiu i pracy św. Jana Duklańskiego 1414-1484, pustelnika, zakonnika, absolwenta Akademii Krakowskiej i świetnego mówcy-kaznodziei. Dowiedzieliśmy się przy okazji, że Bernardyni to Franciszkanie-observanci. Nazwa Bernardyni

używana jest tylko w Polsce dla odróżnienia poszczególnych odłamów zakonu. Trzeba dodać, że Ojciec Bernardyn, który wygłaszał prelekcje miał wyjątkowy dar oratorski. Nikt nie był znużony jego prelekcją przeplataną humorem. Po oddaniu czci św. Janowi, którego relikwie tam spoczywają, udaliśmy się do polskiego La Salette czyli Dębowca. Miejscem tym opiekują się Księża Misjonarze Saletyni. Zgromadzenie to rozpowszechnia orędzie Maryi. 19 września 1846 r. na łące we francuskich Alpach Matka Boża ukazała się Melanii i Maksyminowi, zaniedbanym duchowo i materialnie wiejskim dzieciom. Trzeba dodać, że orędzie to jest aktualne do dzisiaj. Po obejrzeniu filmu, spacerze połączonym z prelekcją Ojca Saletyna, weszliśmy do Bazyliki, aby oddać cześć Matce Bożej w figurze, która się tam znajduje. Wróciliśmy do autokaru, aby udać się do Jawornika. Atmosfera była bardzo miła przeplatana modlitwą, śpiewem czasem żartem. Trzeba podziękować najpierw Panu Bogu za piękną pogodę, pani Krystynie za wzorową organizację wycieczki, księdzu Łukaszowi za przewodnictwo i duchową opiekę i wszystkim, uczestnikom za miłą rodzinną atmosferę.

Marta i Marcin

11 XI – Święto Niepodległości

ANDRZEJ PAWŁOWSKI

Dzień Niepodległości, jak zwykle napawa radością i serdeczną troską o losy naszej Ojczyzny. W tym roku obchodzimy i czujemy go jednak inaczej niż poprzednio

Od blisko dwóch lat żyjemy w cieniu agresji Rosji na Ukrainę, Przeżyliśmy gigantyczny exodus uchodźców, z których ponad milion, głównie kobiet i dzieci, pozostało w Polsce. Przyjęliśmy ich – żyją i pracują wśród nas.

Równocześnie bez przerwy atakowana jest nasza granica z Białorusią, której usiłują się przedostać tysiące nielegalnych imigrantów ekonomicznych, z krajów o obcej nam i niechętnej kulturze i religii. Wrogie Polsce państwa popierają tę agresję. Wybudowaliśmy skuteczną zaporę, jednak problem ciągle się tli, zwłaszcza że nawet niektórzy wśród nas szkodzą Ojczyźnie w tej sprawie. Równocześnie powraca niebezpieczny plan, aby masy imigrantów, beztrzesko zaproszonych przez rządy naszych zachodnich sąsiadów, obowiązkowo przesiedlić do Polski.

W ostatnich latach nasiliły się naciski na nasz kraj ze strony różnych urzędów europejskich. To, żeby chronić... szkoldniki w Puszczy Białowieskiej, która dzięki temu umiera. A to, aby z dnia na dzień zamknąć kopalnię Turów i wyłączyć 12% energii elektrycznej w kraju. To znów, aby otworzyć nasz rynek na niekontrolowany napływ zboża z Ukrainy, co powoduje bankructwo polskich rolników itd, itd.

Od dwóch lat blokowane są należne nam środki ze wspólnie tworzonych funduszy europejskich, pod pretekstem coraz to nowych bezprawnych żądań w zakresie polskiego systemu prawnego.

Usiłuje się zahamować budowę portu kontenerowego w Świnoujściu czy regulację żeglugi na Odrze – przykłady możnaby mnożyć. Choć z drugiej strony może to tylko naturalne próby silnego sąsiada do uzyskania przewagi w międzynarodowej konkurencji gospodarczej. Ale czy tylko?

Niepokoją tendencje do przekształcania Unii Europejskiej – przyjaznego i dobrowolnego porozumienia wolnych krajów i narodów w jedno wielkie federalne państwo z jedną polityką, prawem, armią, gospodarką i walutą. W Europie jesteśmy różnymi narodami od wieków mieszkającymi na swojej ziemi w swojej wierze, języku i kulturze. Mamy różną historię, sukcesy i problemy – tego wszystkiego się nie da wrzucić do jednego worka bez krzywdy dla słabszych.

Ale przestańmy się oglądać na niepewną przyszłość. W październiku wreszcie obudził się polski duch i poszli-

Zaprowadzenie chrześcijaństwa 965 r., J. Matejko, XIX w.

śmy, jak nigdy wcześniej naprawdę masowo do wyborów – prawie 75%, a w dużych miastach nawet do 85%, to nie-spotykam dużo. Wybraliśmy nowych parlamentarzystów, którzy utworzą rząd, pewnie nie prawicowy, jak dotychczas, ale o tym to już nie my będziemy decydować. Zawsze są tylko dwie drogi – do Polski, albo od Polski. A jednak sporo ludzi uwierzyło w tą trzecią... Jaka ona będzie? Czy od, czy do... zobaczymy już wkrótce. Głosowaliśmy w wolnych, równych i bezpośrednich wyborach i sami ponosimy teraz odpowiedzialność za nasze decyzje.

U nas w Jaworniku i Myślenicach co prawda niewiele się zmieniło. Jak zwykle zwyciężyła prawica, choć już nie tak zdecydowanie, jak poprzednio. Nadal mamy posła z ziemi myślenickiej – p. Władysława Kurowskiego. Serdecznie gratulujemy i życzymy mu darów Ducha świętego w dalszej służbie parlamentarnej dla Polski.

15 października 2013 r. Polacy nie poparli inicjatywy odchodzącego Sejmu, aby w referendum narodowym zobowiązać przyszłe władze do skutecznej ochrony polskiej własności, dotychczasowego wieku emerytalnego, naszej wschodniej granicy i naszego kraju przed zalewem nielegalnych imigrantów, przysyłanych tu obowiązkowo z krajów sąsiednich. Co prawda ok 95% głosujących poparło wszystkie te cztery postulaty, ale kartę referendalną pobrało jedynie 41% Polaków (tylko nieco ponad połowa obecnych już w lokalach wyborczych) i... referendum nie zobowiązuje przyszłych władz do niczego! Dlaczego tak się stało? Dlaczego niechęć do polityków czy partii okazała się ważniejsza niż dobro Ojczyzny?

Nie odważyli się wprost napisać, że chcą zła dla Polski, więc nie wzięli karty – schowali głowę w piasek, ale to nie zwalnia z odpowiedzialności, ani tych co tak zrobili, ani tych co do tego zachęcali. Jak zapisze ten dzień historia?

No cóż, takie niespokojne refleksje na radosne przecież Święto Niepodległości, którą przecież mamy i sami się nią gospodarzamy.

Żeby Polska była Polską – śpiewaliśmy w latach 80-tych, gdy przewracał się poprzedni system niewoli narodów. Śpiewajmy i dzisiaj ciesząc się z naszej polskiej niepodległości i chrońmy jej z całych naszych sił, woli i umysłu.

Szczęść Boże naszej małej jawornickiej ojczyźnie. Szczęść Boże Polsce!

Pasowanie w Jaworniku

KAROLINA KORNESZCZUK-PODOBA

Kto z nas nie ma wspomnień z pierwszych dni w szkole? Wtedy mieliśmy na sobie granatowe fartuszki, niesione brązowe tornistry, a niektórzy z nas dumnie prezentowali naszyjniki z kluczami do mieszkania. Wszyscy czuliśmy się dorośli, gotowi na nowe wyzwania i samodzielność. Pytaliśmy siebie nawzajem: Jak nasza nowa nauczycielka? Czy znajdziemy tu przyjaciół?

Od tamtej pory wiele się zmieniło. Dzisiejsze dzieci noszą nowoczesne plecaki, a po lekcjach czas spędzają na świetlicy. Jednakże nadal przekroczenie progu szkoły to ogromna zmiana i źródło wielkich emocji dla młodych ludzi. Pojawiają się nowe obowiązki, wyzwania i zadania. Nowa nauczycielka, nowe otoczenie, nowi koledzy – to wszystko powoduje uśmiechy na twarzach. I takie uśmiechy mieli uczniowie pierwszych klas Szkoły Podstawowej w Jaworniku, którzy oficjalnie dołączyli do grona uczniów 13 października. Uroczysta akademia rozpoczęła się słowami przewodniczącej samorządu szkolnego, Jagody Tomal oraz jej zastępczyni, Wiktorii Kaczorowskiej. Na specjalnej cemo-

nii pasowania pierwszoklasiści otrzymali pamiątkowe dyplomy oraz zestaw pierwszoklasisty ufundowany przez

Miasto i Gminę Myślenice a wręczany przez zastępcę burmistrza, pana Mateusza Sudra oraz naczelnik Wydziału Edukacji Kultury I Zdrowia, panią Małgorzatę Ciemińską. Podczas tego wyjątkowego dnia dzieci pierwszych klas zaprezentowały swoje umiejętności sceniczne w trakcie przedstawienia, które przygotowali dla zaproszonych gości. Koordynacją całości zajęły się panie wychowawczynie: Beata Warzecha i Bożena Kowalczyk. W uroczystości uczestniczyli rodzice, nauczyciele i starsi koledzy.

Serdecznie gratulujemy pierwszoklasistom i życzymy wszystkim dyrektorom, nauczycielom i pracownikom szkół wytrwałości, pozytywne-go podejścia i mnóstwa sukcesów! ■

Aktywny październik klasy V

KAROLINA KORNESZCZUK-PODOBA

Klasa piąta 10 października 2023 roku odwiedziła Myślenicki Ośrodek Kultury i Sportu, by uczestniczyć w przedstawieniu "Mity Greckie" przygotowanym przez Poznański Teatr Aktora. Spektakl ten przeniósł młodych widzów w fascynujący świat bogów i herosów starożytnej Grecji. Dzięki imponującej scenografii i kostiumom, publiczność mogła przenieść się w czasie i przeko-

nać się, jak doniosłe znaczenie w obecnej kulturze mają te starożytne mity. Przedstawienie humorystycznie zestawiało mityczne opowieści z życiem we współczesności, podkreślając jednocześnie ich uniwersalne wartości i znaczenie dla naszych postaw i zachowań.

Następnego dnia, 11 października, klasa 5 wyruszyła na integracyjne ognisko na polanie Kudłacze. Spę-

dając czas na łonie natury, uczniowie cieszyli się miłą i radosną atmosferą. Miłośnicy przyrody mogli obserwować ptaki, owady i podziwiać tamtejszą florę. Dzięki słonecznej pogodzie mogli oddać się różnym zabawom na świeżym powietrzu. Wyjątkowa atmosfera i malownicze widoki sprawiły, że wszyscy wrócili do domu pełni radości i pozytywnej energii. ■

Spotkanie z ratownikami medycznymi

NATALIA HOŁUJ

Dzień 25 października 2023r był bardzo ekscytujący dla naszych przedszkolaków. Przyjechał do nas niezwykle gość w pomarańczowym stroju. Dzieci spotkały się z ratownikiem medycznym. Młodsze grupy miały możliwość zapoznania się z jego pracą, poznały różne pojazdy, które służą do transportu osób poszkodowanych. Szczególną uwagę zwrócono na znajomość numerów alarmowych oraz własnego adresu zamieszkania, by móc zawiadomić odpowiednie służby, jak również konieczność zwrócenia się o pomoc do osób dorosłych,

Starszym grupom oprócz zaznajomienia się z charakterem pracy ratownika medycznego przekazano podstawowe informacje na temat udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej. Dzieci miały możliwość przećwiczenia podstawowych umiejętności w zakresie określenia stanu poszkodowanego oraz ustawienia go w pozycji bocznej bezpiecznej. Przedszkolaki były nie-

zwykle zainteresowane i zaangażowane w proponowane aktywności.

Niewątpliwie, zajęcia z naszym gościem były niezwykle ciekawe i pożyteczne. Spotkanie było świetnym podsumowaniem wiadomości dotyczących troski o zdrowie i bezpieczeństwo własne i innych. ■

Św. Cecylia z Rzymu (zm. ok. 230 r.)

ELŻBIETA ŁABĘDZKA

Informacje o życiu św. Cecyli są zaczerpnięte z późniejszych przekazów, które wyrosły wokół jej kultu. Noszą więc znamiona legendy. Nie zmienia to jednak faktu, że należy ona do najpopularniejszych świeckich.

Urodziła się w rzymskiej rodzinie patrycjuszy. Pomimo złożonych w młodości ślubów czystości została zmuszona do małżeństwa. Udało jej się jednak nie tylko dotrzymać obietnicy, ale również nawrócić na chrześcijaństwo swojego męża Waleriana oraz jego brata Tyburcjusza. Wspólnie ponieśli śmierć męczeńską. Mężczyźni zostali ścięci, natomiast Cecylię zamknięto w jej własnym domu w rozpalonej łaźni. Po

trzech dniach dobito ją toporem. Jej ciało w nienaruszonym stanie zostało znalezione w katakumbach św. Kaliksta w 882r. Według tradycji, Cecylia bardzo dobrze grała na organach. Z uwagi na rzadkość ich występowania w tamtych czasach uważa się to za mało prawdopodobne. Niewykluczone jednak, że sprawnie obsługiwała inny instrument (np. harfę).

Święta Cecylia jest patronką śpiewu i muzyki kościelnej, a także chórzystów, lutników i organistów. Przedstawiana najczęściej z instrumentem muzycznym. Jej wspomnienie przypada na 22 listopada.

(Na podstawie M. Duława, „Żywoty Świętych”)

G. Reni, Św. Cecylia

Kolejny miesiąc formacji

AN. BARTŁOMIEJ DĄBROWSKI

Jak szybko mija ten czas. Tak niedawno rozpoczął się rok szkolny, a już kończy się październik.

Naszą działalność rozpoczęliśmy od ostatnich prac nad różańcami, które z dumą mogliśmy rozprowadzić na Mszy świętej. Dumni byliśmy nie tylko z owoców naszej pracy, ale też ze wspólnie spędzonego czasu.

Na kolejnym spotkaniu rozmawialiśmy o Panu Jezusie, którego nazywamy naszym Przyjacielem i wspólnie stwierdziliśmy, że zawsze w trudnej sytuacji poda nam pomocną dłoń i nigdy nas nie zawiedzie.

Następne spotkanie to adoracja. Czas wprawdzie dość krótki, ale niezwykle treściwy. Aby umieć pięknie zaśpiewać, trochę poćwiczyliśmy, a potem udaliśmy się do kościoła, gdzie trwaliśmy na modlitwie i rozmowie z Panem.

Tak się złożyło, że na następnym spotkaniu mieliśmy do dyspozycji salę gimnastyczną naszej szkoły podstawowej i mogliśmy zagrać w siatkówkę. Co więcej, zawitało do nas poselstwo z RAM-u, które towarzyszyło naszym radosnym poczynaniom, robiąc materiał o naszej grupie parafialnej. Było miło i wesoło. I tak zakończył się miesiąc pełen wrażeń. ■

Smakowity Jawornik

STOWARZYSZENIE RÓŻA

Zapraszamy wszystkich mieszkańców Jawornika 18 listopada w godzinach 16.00–19.00 do Szkoły Podstawowej w Jaworniku, gdzie będziemy miały okazję organizować wydarzenie „Smakowity Jawornik” w ramach projektu Zasmakuj w Małopolsce. W ostatnich czasach kuchnie tradycyjne zostały wyparte przez współczesne. Popularnymi potrawami stały się dania z kuchni azjatyckiej i zachodniej, które często są szybkie, chociaż niekoniecznie zdrowe. Poprzez pokazy kulinarne tradycyjnych kuchni, będziemy starały się przypomnieć smaki lokalnych potraw. Podczas pokazów zostaną zaprezentowane dania regionalne charakterystyczne dla ziemi myślenickiej. Same pokazy to nie wszystkie atrakcje jakie przygotowaliśmy, oprócz warsztatów i pokazów zapraszamy na występ grupy teatralnej oraz konkurs „na bochen chleba”, szczegóły w wydarzeniu na Facebooku. Będzie smacznie, wesoło, rodzinie.

Warto nadmienić że projekt zrealizowano przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego. ■

Stowarzyszenie Róża w Jaworniku

zasmakuj w Małopolsce

Smakowity JAWORNIK

18.11.2023 16-19

Szkoła Podstawowa w Jaworniku

- POKAZ KULINARNY TRADYCYJNEJ, LOKALNEJ KUCHNI
- DEGUSTACJA JAWORNIKIEGO ŻURU ORAZ JAWORNIKIEJ PAJDY ZE SMALCEM
- WARSZTATY ZIELARSKIE-ZASTOSOWANIE ZIOŁ

Partnerzy: Brama Beskidów myślenice.pl

Projekt zrealizowano przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego

26 LISTOPADA

Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

OPRACOWANIE: LUCYNA BARGIEŁ

Pan Jezus narodził się w Betlejem. Przybyli do Niego trzej królowie i złożyli Mu dary, jako Królowi. Przed swoją męką na krzyżu powiedział do Piłata: „Jestem Królem, ale moje królestwo nie jest z tego świata”. Pan Jezus nigdy nie nosił korony królewskiej, nie zasiadał na tronie, nie mieszkał

w królewskim pałacu. A mimo to jest prawdziwym Królem. Jego królestwem

są ziemia i niebo. On jest Królem nas wszystkich, bo jest Synem Bożym. ■

Modlitwa do Chrystusa Króla Ukrzyżowanego

O Jezu,
Ukrzyżowany Królu nasz.
Przez Krzyż i Mękę Twoją
przez najdroższą Krew
i najświętsze Rany Twoje,
przez boleści Serca Twego
i Serca Matki Twej ukochanej
przyjdź Królestwo Twoje
daj grzesznikom nawrócenie
sprawiedliwym uświęcenie
nam od złego wybawienie
duszom zmarłym odpocznienie,
Jezus, Maryja, Józef.

KTO TO JEST?

Z drzewa na drzewo bez kłopotu skaczę, zbieram orzeszki, kiedy je zobaczę. Jestem dumna z kity, co ją rudą noszę. Jak ja się nazywam? Odgadnijcie proszę.

CIEKAWOSTKI O WIEWIÓRCZE:

1. Jesienią pracowicie zajmują się zbieraniem zapasów na zimę.
2. W naszym kraju „mieszkają” wiewiórki pospolite, które mają rude lub czarnobrzowe ubarwienie z białym brzuszkiem.
3. W koronach drzew starannie przygotowują swoje gniazda z patyków i trawy. Całość konstrukcji wykładają miękkim mchem i porostami, żeby nie zmarznąć. Nie wszystkie wiewiórki budują własne gniazda. Z chęcią wprowadzają się do opuszczonych dziupli czy specjalnych domków przygotowanych dla nich przez człowieka.

4. Wiewiórki drzewne jedzą głównie orzechy, nasiona i owoce, ale są wszystkożerne. Wiewiórki mają woreczki w policzkach, które pomagają im przetranszować pokarm.
5. Zęby wiewiórek rosną cały czas. W związku z tym muszą przez cały rok coś „chrupać”, żeby ścierać zęby.
6. Posiadają okazały, puszysty ogon. Zazwyczaj jego długość jest równa wielkości ciała wiewiórki! Pełni on wiele funkcji. Jest świetnym sterem i pozwala zachowywać równowagę podczas zwinnego skakania. W zimniejsze dni może służyć za miękką i ciepłą kołderkę. ■

Wszyscy wierni zmarli

*Wszyscy zmarli wierni, po wędrówce ziemskiej,
Czekają by oglądać, Pana w Chwale Niebieskiej.*

*U bram rajy stoją, tam w przedsionku Nieba,
Jedyne to im naszej teraz, modlitwy potrzeba.*

*A Ci, którzy świętość już osiągnąć zdołali,
Proszą w niebie Boga, wstawiają się za nami.*

*To wspólnota Boża, jest niezwykła taka,
Łączy żywych i zmarłych, Niebo z ziemią brata.*

*Wyszlśmy wszyscy z Domu Pana,
i do niego zmierzamy,
Módlmy się za dusze, byśmy się w Niebie spotkali.*

Marcin

Kalendarium liturgiczne

- 19.11. 33 Niedziela Zwykła
- 22.11. Wspomnienie św. Cecylii, dziewicy i męczennicy
- 26.11. Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata
- 30.11. Święto św. Andrzeja, apostoła
- 3.12. 1 Niedziela Adwentu
- 8.12. Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP
- 10.12. 2 Niedziela Adwentu

Wiadomości z Archidiecezji

- 4 października rozpoczęły się obrady Synodu o synodalności. Bierze w nich udział także metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski.
- W niedzielę 8 października, w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie, obchodzono Diecezjalny Dzień Dziecka Utraconego.
- 16 października minęło 45. lat od wyboru kard. Karola Wojtyły na stolicę Piotrową. Z tej okazji zaplanowano diecezjalne wydarzenia: możliwość zwiedzenia Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej, kaplicy Arcybiskupów Krakowskich, Sali Okna Papieskiego, projekcje filmów i wspólną modlitwę.
- W październiku modlitwie w intencji Polski patronuje św. Stanisław Kostka.
- 14 października 2023 miała miejsce VIII Ogólnopolska Pielgrzymka Apostolatu Margaretka do Sanktuarium św. Jana Pawła II oraz Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach.
- Ruch Apostolstwa Młodzieży Archidiecezji Krakowskiej obchodzi 50 lat. Z tej okazji 21 października Grupy Apostolskie spotkały się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach na dniu wspólnoty, a bp Robert Chrzaszcz pobłogosławił nowych animatorów i moderatorów ruchu.
- 25 października zmarła śp. Wanda Póttawska, lekarka, więźniarka Ravensbrück, działaczka pro-life i przyjaciółka św. Jana Pawła II JT

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Łukasz Czarnik;

Redakcja: Lucyna Bargieł, Andrzej Pawłowski (redaktorzy wydania), Beata Kiełbowicz, Anna Kowalska, Karolina Korneszczyk-Podoba, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zając, Dawid Grzeszkowicz;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa;

zdjęcie na okładce: Chrystus Pantokrator, mozaika z XII w. w apsydzie katedry w Cefalù, Andreas Wahra, wikipedia, CC BY-SA 3.0

Adres: www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANÝCH TEKSTÓW.

Intencje mszalne

13.11. Poniedziałek

- 7.00 Rezerwacja
18.00 + Dominik Zborowski Helena i Władysław dziadkowie

14.11. Wtorek

- 7.00 + Wiktoria Polewka w 19 r. śmierci, Paweł mąż, Stefan, Helena i Teresa Suder
18.00 + Maria Wilk w 3 r. śmierci, jej rodzice Władysław i Elżbieta oraz rodzeństwo

15.11. Środa

- 7.00 + ks. Jan Wilkołek w 3 r. śmierci
18.00 Zbiorowa:
1. + Krystyna Suder – od Jerzego i Renaty Grabowskich z rodziną
2. + Stanisława Górka – od Horab Heleny i Agnieszki
3. + Rozalia Sołtys – od Stowarzyszenia Róża
4. + Marian Owczarkiewicz – od ciotki Zborowskiej z dziećmi
5. + Zofia Bylica – od nauczycieli emerytów ze Szkoły w Jaworniku
6. + Władysław Pachacz – od Grażyny i Ludwika Pachacz z rodziną
7. + Barbara Polewka – od chrześnicy Anety z rodziną
8. + Jan i Zofia Dymek, Kazimierz i Urszula Dymek, Bronisława i Julian Krasek, Danuta Krasek

16.11. Czwartek

- 7.00 + Janusz Wielgosz – od rodziny Gębałów
18.00 + Zmarłe członkinie z Róży św. Bernadetty i za zmarłych z ich rodzin

17.11. Piątek

- 7.00 + Mateusz Kościelniak
18.00 Zbiorowa:
1. + Ryszard Zachara w 2 r. śmierci i rodzice Jan i Janina
2. + Albin i Ludwika Szlachetka, Maria Tomal
3. + Katarzyna, Władysław, Kazimierz Stanach,
4. + Józefa Łapa – od Mariana Sali z rodziną
5. + Władysław Janas
6. + Józef Dyduła, Helena żona, Władysław syn, Stefan Mardyla Janina żona
7. + Barbara Polewka – od Marii i Mieczysława
8. o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej w 80 rocznicę urodzin Jana oraz 77 urodzin Zofii

18.11. Sobota

- 7.00 Dziękczynna za 17 lat małżeństwa Magdaleny i Wojciecha z prośbą o Boże błogosławieństwo
18.00 + Mateusz Kościelniak

19.11. Niedziela

- 7.00 + za zmarłe członkinie z Róży św. Rity i za zmarłych z ich rodzin
9.00 + Anna i Eugeniusz Szlachetka, Władysław syn, Czesława i Józef Wronka
11.00 + Józefa i Stanisław Liszkiewicz, Andrzej i Stanisław synowie, Marian Kalisz, Aniela i Andrzej Kalisz, Waleria i Mateusz Podobą
15.30 + Krzysztof Kasperczyk

20.11. Poniedziałek

- 7.00 + Stanisław Cudak – od siostry Marii z rodziną
18.00 + Helena i Aleksander Szlachetka

21.11. Wtorek

- 7.00 Dziękczynno-błagalna w 18 rocznicę urodzin Dawida

- 18.00 + Walenty Wilkołek, Maria żona i zmarli z rodziny

22.11. Środa

- 7.00 + Janusz Wielgosz – od żony i córki
18.00 Zbiorowa:
1. + Krystyna Suder – od zarządu i członków koła łowieckiego „Orzeł”
2. + Aniela Podoba – od rodziny Góreckich
3. + Józefa Łapa – od Lucyny Jawień z rodziną
4. + Józef Polewka – od sąsiadów Bujas
5. + Rozalia Sołtys – od chrześniaka Ryszarda
6. + Franciszek Polak – od wnuka Łukasza z rodziną
7. + Barbara Polewka – od chrześniaka Pawła z rodziną

23.11. Czwartek

- 7.00 + Wacław Szczotkowski – od brata Andrzeja z rodziną
18.00 + Stanisław Łatka

24.11. Piątek

- 7.00 + Marek Hołuj w 3 rocznicę śmierci
18.00 Zbiorowa:
1. rezerwacja
2. + Tadeusz Góralik w rocznicę śmierci
3. + Zbigniew Niechajewicz – od rodziny Święch
4. + Jerzy Hajdug – od rodziny Byliców
5. + Marian Owczarkiewicz – od rodziny Światłoi ze Strony Północnej
6. + Janina Gędźba – od rodziny Papajk
7. + Ryszard Rerutko

25.11. Sobota

- 7.00 o trwałość i świętość małżeństw i Boże błogosławieństwo dla rodzin od IV Kręgu
18.00 Rezerwacja

26.11. Niedziela

- 7.00 + Adam Ślusarczyk w 2 rocznicę śmierci, jego rodzice Maria i Stanisław, Jan Szlachetka, Rozalia żona
9.00 Rezerwacja
11.00 + Andrzej, Jan i Wiktoria Jania, Anna, Stanisław, Helena, Adam, Mieczysław Podoba
15.30 + Jan Manterys w 5 rocznicę śmierci

27.11. Poniedziałek

- 7.00 + Jan Walas – od żony
18.00 + Paweł i Józefa Szlachetka, Alicja Łukaszuk, Maria Kurowska, Stanisław, Józefa Kurowscy, Ryszard Łukaszuk

28.11. Wtorek

- 7.00 Za parafian
18.00 + Władysława Muniak – od córki Teresy z mężem

29.11. Środa

- 7.00 + Wacław Szczotkowski – od brata Tadeusza z rodziną
18.00 Zbiorowa:
1. + Józef Polewka – od rodziny Sułowskich
2. + Krystyna Suder – od koleżanek i kolegów ze szkoły podstawowej i gimnazjum
3. + Władysław Kurowski – od Barbary i Janusza Góreckich z rodziną
4. + Andrzej i Maria Knapczyk, Andrzej Cegielski, Zbigniew Racinowski
5. + Anna Wróbel w 13 rocznicę śmierci, Józef mąż i rodzice
6. + Zofia Bylica – od rodziny Sułowskich
7. + Tadeusz Kurowski, Zofia żona ich rodzice, Ryszard Kurowski

30.11. Czwartek

- 7.00 + Andrzej Hudaszek, Paweł Kurowski, Maria żona i ich dzieci
18.00 + Jadwiga Mądrala w rocznicę śmierci, Stanisław i Aniela Bylica, Stanisław i Wiktoria Chrapek

1.12. Piątek

- 7.00 + za zmarłych poleconych w rocznych wspominkach
18.00 + Władysława Muniak – od córki Jolanty z rodziną

2.12. Sobota

- 7.00 Rezerwacja
18.00 + Władysława Łapa – od wnuka Jakuba z żoną Moniką

3.12. Niedziela

- 7.00 + Za zmarłe członkinie Wspólnoty Komunii Św. Wynagradzającej i zmarłych z ich rodzin
9.00 Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Karoliny w 18 urodzin
11.00 Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Kacpra w 13 r. urodzin
15.30 rezerwacja

4.12. Poniedziałek

- 6.45 + Antoni Polewka, Zofia żona, Czesław Kielbowicz, Katarzyna żona, Franciszek i Roman synowie
18.00 + Andrzej Szlachetka, Rozalia i Salomea żony, Barbara Malina, Stefan mąż

5.12. Wtorek

- 6.45 + Piotr Mirek w 17 r. śmierci, Genowefa żona, Andrzej i Antoni synowie, Maria i Stanisław Tomal
18.00 + Adam Włoch

6.12. Środa

- 6.45 Rezerwacja
18.00 Zbiorowa:
1. + Zbigniew Braś – od rodziny Owczarkiewicz z Myślenic
2. + Józefa Łapa – od Katarzyny i Jana Szczurek z rodziną
3. + Zbigniew Niechajewicz – od Tomasza Góralik z rodziną
4. + Marian Owczarkiewicz – od kuzynki Bożeny z rodziną z Polanki
5. + Janina Gędźba – od wnuczki Eweliny z rodziną
6. + Franciszek Polak – od wnuczki Moniki z rodziną
7. + Edward Gorączko w rocznicę śmierci

7.12. Czwartek

- 6.45 + Stanisław Koziół
18.00 + Irena Motyka w 22 r. śmierci

8.12. Piątek

- 6.45 rezerwacja
18.00 Zbiorowa:
1. + Stanisława Górka – od Małgorzaty i Tadeusza Gogul z rodziną
2. + Józef Polewka – od Renaty i Wiesława Bingiel
3. + Rozalia Sołtys – od Magdaleny i Tomasza Kwintowskich z dziećmi
4. + Jerzy Hajdug – od Anny i Salomei Prokockiej
5. + Zofia Bylica – od bratowej Józefy z Trzebuni
6. + Barbara Polewka – od rejonu I z Syberii

9.12. Sobota

- 6.45 Dziękczynno-błagalna w 80 rocznicę urodzin Tomasza
18.00 + Maria Polewka i Tadeusz mąż

10.12. Niedziela

- 7.00 Rezerwacja
9.00 + Władysław Kurowski – od siostry Anny z rodziną
11.00 Rezerwacja
15.30 + Grzegorz Nowików – od ojca chrzestnego Zbigniewa

Różaniec dzieci

Msza na Bugaju

Wszystkich Świętych